

tegnet sig – der forhåbentlig også vil holde til tredje behandling – stå bag, så vi er sikre på, at vi får en så enkel og så ubureaukratisk måde at få det her til at fungere på som vel gør ligt.

Så skal jeg glæde mig over, at der også har vist sig – sådan som jeg har lyttet mig til det – et flertal for, at kulturstøtte ikke er specielt egnet til at stoppe ned i nogle generelle skatteregler. Det er faktisk mere målrettet og mindre tilfældigt, hvis det forvaltes af kulturministeren. Ikke for det; det glæder jo en skatteminister at kunne få lov at yde sit bidrag, men der er visse begrænsninger for, hvor klogt det er.

Og så bliver det her jo en mærkedag. Som hr. Kim Behnke ved, glæder jeg mig jo altid over, uanset hvor uenige vi indimellem kan være, at hr. Kim Behnke altid er meget velforberedt. Nu er det anden gang i dag, jeg tager hr. Kim Behnke i ikke at være velforberedt, og det synes jeg bare skal bemærkes, ikke som nogen kritik. Hr. Kim Behnke siger, at hvis man i en virksomhed har købt møbler og sælger dem senere, er der ingen genbeskatning. Jo, det er der, for hvis man køber møbler, så er de et driftsmiddel, går ind som driftsmiddel, afskrives som et driftsmiddel; hvis man sælger dem, går det ind som et plus på saldoen og kontoen for driftsmidler.

Når der er en særlig ordening på det her område, er det, fordi den ikke går ind under de almindelige afskrivningsregler, men får sin egen selvstændige kasse.

Så hvis vi tager den del af hr. Kim Behnkes ordførertale fra, kan det såmænd være, at vi ender med at være helt enige, inden vi når frem til tredjebehandlingen, og det vil glæde mig usigeligt meget, hvis også det vil være tilfældet i forhold til hr. Kim Behnke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Mangt og meget er grænseoverskridende i vor tid. Varer har alle dage været handlet over grænser, men stigningen er markant både af lovlige såvel som ulovlige varer.

Dette lovforslag skaber grundlaget for Danmarks tiltrædelse af Napoli II-konventionen, en konvention, som giver bedre rammer for, at EU-landene kan samarbejde, når ulovlige varer såsom narkotika, våben og børnepornografi krydser grænserne mellem EU-landene og ved EU's ydre grænser.

Konventionen styrker naturligvis samtidig samarbejdet dér, hvor ellers lovlige varer føres over grænsen, men hvor man unddrager sig nationaltold.

Konventionen erstatter en tidligere aftale om samarbejde i disse tilfælde tilbage fra 1967, og siden da er meget sket: Dels at EU's indre grænser ikke længere har samme grænsekontrol som tidligere, dels at den organiserede kriminalitet er international og stigende.

I Socialdemokratiet støtter vi varmt tiltag, som kan stramme grebet omkring international kriminalitet såsom narkohandel og børnepornografi. Det er ligeledes for os indlysende, at et internationalt og fælles problem kræver fælles løsninger, således at den internationale, ofte meget velorganiserede, kriminalitet ikke kan lege kispus med medlemsstaterne.

I den socialdemokratiske gruppe er vi optaget af at sikre de instrumenter, som myndighederne har brug for for at løse deres opgaver. Det indre marked må ikke være et slaraffenland for kriminelle, og fjernelsen af grænsekontrollen har derfor som klar logisk følge, at andre midler må tage over. Når kriminelle organiserer sig uden hensyn til landegrænser, må myndighederne også samarbejde på tværs af landegrænser.